

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-1576647-09

Tel: 011-88.15.52
Webstek: www.codip.be

E-mail: info@codip.be
www.sabrashatila.web-log.nl

Beste Palestina-vrienden,

Inhoud

1. CODIP-projecten
2. Ontsluieren van het zionisme
3. Camp David akkoorden
4. Europese goedkeuring Goldstone-rapport ondanks Israëlische lobby
5. CODIP-actief

Enkele weken geleden was er plots sprake van het opstarten van indirecte onderhandelingen tussen de Israëliërs en de Palestijnen, onder leiding van de Amerikanen. Gegeven het gebrek aan resultaten na decennialange rechtstreekse onderhandelingen en de non-resultaten van het Oslo-vredesproces kan je je uiteraard wel de vraag stellen wat de meerwaarde zou kunnen zijn van indirecte onderhandelingen.

Enkele maanden geleden had Israël toegezegd om de bouw van nieuwe nederzettingen te “bevriezen”. Wie echter de kleine lettertjes erop nalas, begreep al snel dat Israël gewoon zou doorgaan met de bouw van nieuwe woningen en appartementen. Maar in diplomatieke kringen en de mainstream-media hield men de schijn op, en ging mee met de officiële Israëlische retoriek: het “bevriezen” van de bouw.

Afgelopen week bezocht vicepresident Joe Biden dan Israël om de nieuwe onderhandelingsronde aan te zwengelen. En kondigde Israël doodleuk aan om 1.600 nieuwe woningen in Oost-Jeruzalem te gaan bouwen. De 1.600 huizen maken deel uit van een plan om 50.000 huizen te bouwen in Jeruzalem en 73.300 woningen op de Westelijke Jordaanoever. De Amerikanen spreken over een slag in het gezicht en een provocatie. Ze voelen zich in hun blootje gezet. En de meeste Israëliërs, uitgezonderd een Netanyahu en enkele rechtse politici, erkennen dat het tijdstip van de aankondiging wel zeer slecht gekozen was. Men heeft dan ook besloten tot een “don’t ask, don’t tell”-politiek over te gaan en bijkomende woningen nog te bouwen, maar niet langer publiekelijk aan te kondigen.

Ondertussen mogen we niet uit het oog verliezen welke impact de kolonies hebben op het leven van miljoenen Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever. Blokkades, afsluitingen, controleposten en het Israëlische leger domineren er het leven. Ze benemen kinderen en jongeren de mogelijkheid om hun studies te volgen, en ze ontnemen ouders de kans om voor het onderhoud van hun familie te werken. Vandaar dat CODIP ook voor 2010 weer noodhulp zal geven aan gezinnen die een kostwinner missen en moeite hebben om rond te komen.

Dat we daar in 2009 eveneens in geslaagd zijn danken we aan de vele vrijwilligers en sympathisanten, en die willen we dan ook graag figuurlijk in de bloemetjes zetten, met een hartelijk dankuwel!

De CODIP-ploeg

“Israël is één van onze sterkste bondgenoten. Het is een levendige democratie. Het deelt banden met ons op alle soorten manieren. Het is van levensbelang voor ons en ik zal nooit aarzelen als het gaat om Israël's veiligheid en hen deze veiligheid verzekeren in een bijzonder vijandige regio.”

VS-president Barack Hussein Obama op 28/01/2010 in Tampa, Florida.

1. CODIP-projecten

Dankzij de extra inspanningen van CODIP vrijwilligers en sympathisanten kon CODIP extra financiële steun inzamelen om de Palestijnen te helpen en ook moed te geven!

In 2009 hebben we 15.227,23 € steun kunnen inzamelen voor onze Palestijnse projecten.

Wat hebben onze Palestijnse partners daarmee kunnen realiseren?

- Zes studenten hebben ondersteuning ontvangen bij hun hogere studies.
- De coöperatieve van het dorp Sinjil kan haar borduurwerk activiteiten verder uitbreiden.
- De jongerendansgroep van het Darna center heeft heel wat nieuwe leden verwelkomd. Voor deze jongeren zal er traditionele danskledij aangekocht worden.
- Via de PWWSD krijgen zowel gezinnen in de Gazastrook als op de Westelijke Jordaanoever die het moeilijk hebben om rond te komen noodhulp.

In 2010 zetten we onze ondersteuning van de jongerendansgroep Darna en de coöperatieve in Sinjil verder. De jongerendansgroep geeft regelmatig voorstellingen, zowel in binnen- en buitenland. Voor hun lokale optredens hebben ze een nieuwe geluidsinstallatie nodig. De coöperatieve in Sinjil blijft haar activiteiten diversifiëren en uitbreiden. Met de aankoop van extra materiaal willen ze in de toekomst zelf Palestijnse kruiden verpakken en verkopen.

U kunt uw financiële bijdrage storten op rekening 000-1576647-09 van CODIP met de duidelijke vermelding van de naam van het project dat u wenst te steunen. Voor giften vanaf 30 € kunnen wij een fiscaal attest afleveren.

2. Ontsluieren van het zionisme – deel 2

De evolutie van het Zionisme

Politieke ideologieën binnen het Zionisme variëren van een militant exclusief nationalisme tot een humanistisch socialisme en nationaal communisme. Terwijl de eerste ervan overtuigd waren dat de inheemse Palestijnen de Zionistische kolonisatie enkel zouden aanvaarden onder zware militaire druk, geloofden de laatsten dat de toekomstige voordelen van vooruitgang en modernisering ertoe zouden leiden tot vereniging van het proletariaat van kolonisator en gekoloniseerde. Anders dan de rechtse Vladimir Jabotinsky, een openlijke voorstander van de kolonisatie en dus het gewelddadige karakter van het Zionisme, weigerde de socialistische meerderheid van de Zionistische pioniers het conflict over land te erkennen tussen de inheemse bevolking en de Zionisten. Jabotinsky, een bewonderaar van Mussolini, die opriep tot de mobilisatie van Joden voor “oorlog, revolutie en opoffering”, bespote de illusies van de Socialistische Zionisten en hun volharding van de “zuiverheid van wapens”.

In werkelijkheid was de nadruk op het gebruik van geweld bijna even gewoon onder de socialistische Zionisten. Het is waar dat in de jaren '20 duizenden socialistische en communistische Zionisten tegen de idee van een Joodse staat waren, die ze als reactionair en zelfs fascistisch zagen. Tegelijkertijd gebruikten de Labour Zionisten niet de socialistische egalitaire principe op de lokale Arabieren en Joodse immigranten van moslimlanden. Het socialisme was voor hen niet meer dan een instrument van het nationalisme, en geen intrinsieke sociale of politieke waarde. David Ben-Gurion, de toekomstige oprichter van de staat Israël, verklaarde in 1922:

“Het is niet door op zoek te gaan naar een manier om onze levens te ordenen volgens de harmonieuze principes van een perfect systeem van socio-economische productie dat we onze acties beslissen. De ene grote bekommernis die al ons denken en werk moet bepalen, is de verovering van het land en de bevolking ervan via uitgebreide immigratie. Al de rest zijn enkel woorden, en – laat ons onszelf niets wijsmaken – we moeten vooruitgaan in het besef van onze politieke situatie: een bewustwording van de machtsrelaties, de kracht van onze mensen in dit land en elders.”

Volgens Zeev Sternhell, één van de voornaamste geschiedkundigen van een rechtse beweging in Israël, is het socialisme van Ben-Gurion geïnspireerd door het Duitse nationalistische socialisme van de jaren na de Grote Oorlog. In de inleiding van zijn boek, *The founding myths of Zionism*, gebruikt Sternhell het omslachtige begrip “nationalistisch Socialisme” om de woorden Nationaal Socialisme te vermijden in verband met Ben-Gurion’s politieke visie. Terwijl sommige Zionisten het verdwijnen van het “kleine, mooie Israël” van de jaren ’50 betreuren, dat bewonderd werd door de internationale linksen, was het te verwachten dat het praktische Zionisme, met het verwijderen van de lokale bevolking, zou evolueren naar een exclusief nationalisme, weg van de socialistische idealen van de Zionistische pioniers.

Westerse Steun

Een Israëlische politieke commentator merkte ooit eens op dat indien Jean-Marie Le Pen zijn partij in Israël opgericht zou hebben, hij zich in het centrum/links van het politieke spectrum bevonden zou hebben. De media in Israël gebruikt de termen “fascist” en “racist” voor het in 2009 verkozen parlement. De verkiezingen werden georganiseerd in de nasleep van de algeheel ondersteunde massieve aanval op de Gazastrook, die duizenden burgers dood en gewond achterliet. De nieuwe regering heeft een aantal repressieve wetten voorgesteld, de pesterijen door de politie van Joodse dissidente groepen zijn opgevoerd en VN bureaucraten worden geweerd.

Westerse regeringen reageerden echter niet afkeurend tegenover dit alles, dat volgde op de verkiezing van Hamas in Gaza en de ministerpositie voor Heider in Oostenrijk. De meeste regeringen betuigen hun vertrouwen in de robuuste Israëlische democratie en weerhielden zich van kritiek. De conservatieve regering van Canada zette zijn beleid van enthousiaste steun en veiligheidssamenwerking met Israël voort. Waarom geniet Israël zoveel steun van Westerse regeringen?

Eén van de redenen is de verschuiving naar rechts in politieke, sociale en economische omstandigheden in Israël. De kloof tussen rijk en arm wordt steeds groter, competitie vervangt sociale solidariteit, en privatisering rukt op tegenover de kibbutz. Dit gaat tezamen met maatregelen om de welvaartsstaat te ontmantelen in verschillende Westerse landen sinds de val van de Sovjetunie. Alsof in reactie op het internationalisme van de Sovjets nu het uitgesproken etnische nationalisme een comeback maakt, eerst in de Baltische republieken, en vervolgens in de rest van Europa. Het egalitaire liberale discours heeft zijn dominante plaats moeten afstaan voor pogingen om “de ander” uit te sluiten.

De liberale waarden verschenen tijdens de post-koloniale periode, toen het niet meer toegestaan was om superioriteit over een andere cultuur, religie of ras te claimen. De Koude Oorlog zorgde ervoor dat racisme onrechtmatig werd terwijl een intensieve strijd gevoerd werd tussen de supermachten voor sympathie in de Derde Wereld. Er werd spijt en schaamte betuigd over de racistische praktijken in Europa en in de kolonies. Het einde van de Koude Oorlog keerde dit hele proces om. Men hoort opnieuw de rechtvaardiging van koloniaal bewind in Frankrijk, ziet de oprichting van monumenten voor de SS troepen in Oekraïne en ziet hoe Roma, Afrikanen en Aziaten gewelddadig aangevallen worden doorheen heel Europa. Tijdens de val van Joegoslavië waren er de massamoorden, terwijl Tsjecho-Slowakije vreedzaam uit elkaar gegaan is langs etnische lijnen. De referentie naar nationale en religieuze “intrinsieke” gedragsfactoren krijgt opnieuw een plaats nu dat Westerse landen oorlog voeren in Afghanistan en Irak.

Hier opnieuw is Israël de trendsetter, door etnisch, niet civiel, nationalisme te omhelzen. Terwijl Zionisten niet zullen toegeven dat onrecht tegenover de inheemse bevolking ten gronde ligt aan de oprichting van hun staat, erkennen ze niet dat de voortdurende vijandigheid van de verplaatste Palestijnen te maken heeft met wrok omtrent hun deportatie en onteigening. In plaats daarvan worden de “Arabieren” geportretteerd als irrationale haters, religieuze fanatici en zelfs hedendaagse Nazi’s. Sommigen vergelijken hen zelfs met dieren en insecten, aangezien vele kolonisatoren een zoölogische woordenschat gebruiken. De Westerse

reactie op de gebeurtenissen van 11 september 2001 sloten zich aan bij het Israëlische verhaal over de irrationale haat van de Arabieren tegen vooruitgang en vrijheid, hun ingeboren vijandigheid tegen de “Judeo-Christelijke” waarden. Meer nog, Israël speelt een voorname rol als bron voor expertise en uitrusting in de “oorlog tegen de terreur” die gevoerd wordt door Westerse naties, en wordt door het evangelische rechtse blok verwelkomt als de bringer van de ‘Tweede Komst’ van Christus.

De Westerse steun is echter fragiel aangezien die lijdt aan een democratisch deficit. De publieke opinie in de landen, wiens regeringen enthousiast Israël steunen, zien het meestal als één van de voornaamste bedreigingen van de wereldvrede. Terwijl de ondernemerswereld haar bewondering uit voor Israël, veroordelen vakbonden en basisbewegingen Israël als een apartheidsstaat en voeren campagne voor de boycot, desinvestering en sancties. Israël is een stevig baken geworden voor het rechtse blok.

Is het anti-Semitisch om het Zionisme te verwerpen en Israël te bekritisieren?

Sinds 1948, toen de Zionisten eenzijdig de onafhankelijkheid uitriepen, tegen de wil van de meerderheid van de Palestijnse bevolking in – Christenen, Moslims en enkele Joden – zijn de Israëlische leiders begaan met het verzekeren van een Joodse etnische meerderheid. Zij hebben hiervoor een verscheidenheid aan middelen gebruikt om de immigratie van Joodse burgers van andere landen te bevorderen. Aangezien de meeste immigranten naar Israël zijn uitgeweken na bedreiging van echt of vals anti-semitisme, eerder dan om ideologische redenen, heeft het anti-semitisme steeds verschillende Israëlische interesses gediend.

Tegenwoordig is anti-semitisme voornamelijk het gevolg van het conflict in het Midden-Oosten. Joden worden steeds meer geassocieerd met de acties van de Israëlische oorlogsvliegtuigen, geweerdragende soldaten en Zionistische kolonisten die je op TV kunt zien. De Israëlische autoriteiten bekommeren zich er natuurlijk niet om dat hun beleid ten opzichte van de Palestijnen het anti-semitisme wereldwijd voedt. Integendeel, het stijgende anti-semitisme bevestigt hun claim dat Israël de enige plaats is waar Joden zich veilig kunnen voelen. En leidt vervolgens tot toenemende immigratie.

Tegelijkertijd betuigen de “vazallen van Israël” (een term uitgevonden door de voormalige Israëlische ambassadeur in Frankrijk Elie Barnavi voor personen die vaak verkeerdelijk aangezien worden als Joodse leiders) niet enkel hun loyaliteit aan Israël maar hangen ze eveneens uitdagend Israëlische vlaggen aan de ingang van Joods instituties, onder meer rusthuizen en ziekenhuizen. Zulke versmelting met Israël en Joodse burgers van andere landen brengt anti-semitisme teweeg en nodigt uit tot hostiliteit. De standaard Zionistische claim dat Israël – een afstandelijke en strijdlustige staat die de meeste Joden noch controleren noch bewonen – “de staat van het Joodse volk” is, impliceert alle Joden in de wereld bij wat Israël is en doet. Het is vrij voorspelbaar dat het benoemen van Israël als de Joodse staat anti-semitisme aanmoedigt en anti-Joods geweld voedt.

Door zelfs gematigde kritiek op Israël te onderdrukken met de beschuldiging van anti-semitisme, versterken deze “vassalen van Israël” verder anti-Joodse gevoelens. Daar tegenover staat dat Joden die zich uitspreken tegen de Israëlische acties – zoals de Independent Jewish Voices in Canada – fundamenteel anti-Semitische gedachten ontkrachten. Zij belichamen de feitelijke diversiteit in het Joodse leven – “twee Joden, drie meningen”- die het gekende anti-Semitische bericht van een wereldsamenzwering ontkracht. Maar Joden zouden niet de enige mensen moeten zijn die de “toestemming” hebben om het Zionisme en Israël te bediscussiëren.

De samensmelting van Israël met de Joden en hun geschiedenis zorgt ervoor dat de rationele discussie verwart en onderdrukt wordt. Dat is de reden waarom het zo belangrijk is om een onderscheid te maken tussen de volgende concepten: Zionisme en Jodendom, Israël als een staat, als een land, als een territorium, en als Heilig Land: Joden (Israëliërs en anderen), Israëliërs (Joden en niet-Joden), Zionisten (Joden en Christenen) en anti-Zionisten (Joden en Christenen). Israël zou behandeld moeten worden als een onafhankelijk land: volgens zijn eigen verdiensten en fouten, zonder referentie naar de Holocaust en de pogroms van Odessa. Om een anti-Semitische boventoon te vermijden in de discussie over Israël, is het belangrijk om in je achterhoofd te houden dat het Zionisme een gedurfde revolutie tegen de Joodse continuïteit gevoerd heeft en om een onderscheid te maken tussen Joden en het Jodendom en de Staat Israël en zijn acties.

Eén van de Israëlische experts in het zionisme, Boaz Evron, brengt wat rationaliteit in een emotionele topic:
“De Staat Israël, en alle staten van de wereld, verschijnen en verdwijnen. De Staat Israël zal ongetwijfeld verdwijnen in honderd, driehonderd, vijfhonderd jaren. Maar ik veronderstel dat het Joodse volk zo lang zal bestaan als de Joodse religie zal bestaan, misschien nog een aantal duizenden jaren. Het bestaan van de staat is van geen belang voor het Joodse volk ... Joden wereldwijd kunnen goed zonder staat leven.”

*Yakov M. Rabkin is Professor Geschiedenis aan de Universiteit van Montreal. Zijn recente boek *A Threat from within: A Century of Jewish Opposition to Zionism* (Fernwood) werd vertaald in acht talen en genomineerd voor de Governor General Award.*

3. Camp David akkoorden

Begin december 2009 raakte bekend dat Egypte een ijzeren muur bouwt aan de grens met de Gazastrook. De muur zal bestaan uit ijzeren ondergrondse platen en een einde maken aan de smokkeltunnels met de Gazastrook. De Gazastrook is immers reeds zo'n drie jaar afgesloten van de buitenwereld. Enkel “humanitaire goederen” worden doorgelaten, en sporadisch worden ook deze tegengehouden. De smokkeltunnels zorgen er dan ook voor dat mensen in de Gazastrook kunnen overleven.

Eind december 2009 liet Egypte de internationale solidariteitsmars die samenkwam in Caïro om de Gazablokkade symbolisch te doorbreken niet doortrekken naar de Gazastrook. Onvoorstelbaar, niet te begrijpen voor onze westerse activisten.

Beide gebeurtenissen worden duidelijker als we meer weten over de Camp David akkoorden!

Camp David akkoorden Egypte-Israël 1979 in het kort:

1. Egypte mag alleen een beperkt aantal soldaten stationeren langs de andere kant van het Suez kanaal. Het aantal en het type wordt bepaald door Israël en gecontroleerd door de VS.
2. Egyptische militaire vliegtuigen mogen niet boven de Sinaï vliegen zonder toestemming van Israël.
3. Het aantal Egyptische politiemannen wordt bepaald door Israël, evenals hun wapens en de plaatsen waar zij mogen patrouilleren.
4. Ontwikkelingsprojecten in de Sinaï moeten eerst goedgekeurd worden door Israël.
5. Israël krijgt het recht om alle grondstoffen van de Sinaï te kopen aan de kostprijs. Bijvoorbeeld aardolie en gas:
 - a. Egypte voert gas in van Algerije en betaalt de internationale prijs, terwijl Israël het Egyptische gas krijgt aan de kostprijs
 - b. De Egyptenaren staan elke dag in lange rijen om een fles gas te krijgen want er is tekort aan gas in Egypte.
6. Egypte mag geen militaire- of burgerluchthavens bouwen in de Sinaï.
7. Egypte mag de demografische situatie in de Sinaï niet wijzigen. Als een Egyptenaar zich wil vestigen in de Sinaï moet Israël toestemming geven.
8. De veiligheid van de Sinaï is niet onder de controle van Egypte, maar onder de controle van de Amerikaanse en de Franse troepen, die gestationeerd zijn in de Sinaï. Zij worden gesteund door satellieten, helikopters, kijkposten en patrouilles.
9. In werkelijkheid is de Sinaï niet bevrijd van de Israëlische bezetting en teruggegeven aan Egypte, want Israël kan de Sinaï in enkele uren terug bezetten. De Sinaï heeft eigenlijk zelfbestuur gekregen, maar Egypte heeft er geen soevereiniteit over.

De zogenaamde vredesonderhandelingen met Egypte lijken dan ook meer op een capitulatie van Egypte dan op vredesonderhandelingen.

4. Europese goedkeuring Goldstone-rapport ondanks Israëlsche lobby

Het Centrum voor Europese Studies, de officiële denktank van de Europese Volkspartij (EVP), stelde onlangs *Squaring The Circle* voor. Het werkstuk is afkomstig van Emanuele Ottolenghi, hoofd van het Transatlantisch Instituut in Brussels. Dit instituut werd in 2004 opgericht door het Amerikaans Joods Comité, een belangrijke lobbygroep voor Israël.

Ottolenghi schreef het rapport voor de EVP, de grootste politieke fractie in het Europees Parlement waartoe ook de CD&V, CDH en CDA behoren. Drie conclusies staan centraal in dit document:

- **Al wie kritisch is voor Israël én de Palestijnen steunt, krijgt niet langer geld van de Europese Unie.**
- **De EU zal de bevroren relaties met Israël ontdooien.**
- **Al wie gelooft dat Israël werd gesticht als een “racistische kracht” wordt gedefinieerd als een antisemiet.**

In *Squaring The Circle* zegt men uitdrukkelijk dat de EU zijn “prioriteiten moet heroverwegen” en nauwere banden moet smeden met Israël, losstaande van het feit of er al-dan-niet vooruitgang is in het oplossen van het conflict met de Palestijnen. Op dit ogenblik heeft de EU de upgrade van het samenwerkingsakkoord met Israël (genaamd de “Associatie”) bevroren, als een reactie op de aanval op de Gazastrook in 2008. Emanuele Ottolenghi merkt in zijn publicatie op “dat het merkwaardig is dat een deel van de EU's financiële steun gaat naar niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die Israël aanzien als een racistische gemeenschap en een apartheidsregime.”

De Europese Volkspartij laat liever een zionist pleiten voor intensere handelsbetrekkingen dan de noden te aanhoren van het verdrukte Palestijnse volk. NGO's die kritisch zijn voor Israël zijn subversieve organisaties waarmee de EU alle banden moet verbreken, aldus Ottolenghi.

De EU stemde op 10 maart 2010 over het Goldstone-rapport inzake de Gaza-oorlog. Ondanks enorme lobby van vooral het Europees Joods Congres schaarde het Europees Parlement met 335 tegen 287 stemmen zich achter “de publieke uitvoering van het rapport inzake de aanbevelingen en de verantwoordelijkheden voor alle schendingen van het internationaal recht, met inbegrip van vermeende oorlogsmisdaden”. De Israëlsche lobby moest het onderspit delven, net als de Israëlsche media die dacht dat de afgezwakte EVP-tekst het zou halen.

De EVP verkoos om het schoothondje te zijn van de Israëlsche lobby. In hun ontwerp-resolutie schaarde ze zich achter het Goldstone-verslag, evenwel zonder kritiek op de blokkade door Israël van leveringen aan de Gazastrook of melding te maken van gemelde intimidaties van NGO's in de nasleep van het conflict.

De resolutie, gesteund door het centrum en links, spreekt echter “zijn bezorgdheid uit over de druk gelegd op de NGO's betrokken bij de voorbereiding van het Goldstone-verslag en in de verdere onderzoeken, en roept de autoriteiten op alle partijen om zich te onthouden van maatregelen ter beperking van de activiteiten van deze organisaties. ”

Bronnen: Rapport “Squaring The Circle” en EU Observer van 10/03/2010:
<http://www.thinkingeurope.eu/images/dbimages/docs/1stDSBookSquaringtheCircleEU-ISRAELWEB.pdf> -
<http://euobserver.com/24/29650>

5. CODIP-ACTIEF

1. Steun CODIP vzw en wordt lid voor slechts 15 €.

2. Uitnodiging vrijwilligersdag 24 april 2010 van 9u30-16u. Deze gaat door in de gebouwen van Oxfam Solidariteit, Vierwindenstraat 60, 1080 Brussel. Geef een seintje als je komt !

Agenda : welkom om 9u30

Voormiddag : Palestina Actueel - bij CODIP/VPK hoor je wat onze media verzwijgt !

10 - 11:00 : Film : reportage van het Nederlandse magazine Zembla : het is goed voor Palestina-activisten te weten dat een groot deel van de hulp aan Palestina ten goede komt aan Israël (film van 30' + discussie);

11 - 12:00 : Numan Othman vat voor ons samen wat er recent in de Arabische media verscheen.

12 - 12:30 : Voorstelling van de plannen van CODIP en VPK om hun werkingen samen te voegen.

Lunchpauze : 12:30 - 13:00 : Om praktische redenen vragen we u uw eigen lunch mee te brengen. Drank is voorzien.

Namiddag : Workshops over een vernieuwde Palestinawerking :

13 - 13:30 : Voorstelling van de verschillende workshops

13:30 - 15:30 : Workshops

a) Bedenkingen bij taalgebruik en houding van politici en media (vb. "moslimterrorisme", waarom wel kordate houding ivm Congo en niet ivm Israël, term "vredesproces", ...) : we werken aan een powerpoint of ander document.

b) Lokale Palestinawerking: overzicht van wat bestaat en hoe een nieuwe groep oprichten. Hoe lokaal politiek ageren?

c) Wat kan ik doen na mijn inleefreis? (opstellen van een brochure voor deelnemers en begeleiders + getuigenissen)

d) Communicatie : meehelpen aan het opstellen van een nieuwe brochure of actualisatie educatieve werkmap.

15:30 - 16:00 : plenair.

3. 19 juni solidariteitsmaaltijd in Brussel om de werking van het VPK te steunen: houdt alvast die dag vrij.

4. Met het Vlaams Palestina Komitee (VPK) op inleefreis naar Palestina en Israël! Ga je ook mee?

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien, Palestijnse en Israëlische organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken,...

Waar? Palestina en Israël met o.a. bezoeken aan: Hebron, Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jordaanvallei, Jenin, Palestijnen in Israël, Israëlische vredesorganisaties, Golanhoogten.

Wanneer? half juli 2010: inschrijven kan zolang er plaatsen zijn. We vragen wel een deelname aan 3 voorbereidende avonden. Contact / meer informatie over deze reizen: Vlaams Palestina Komitee:

vpk@vlaamspalestinakomitee.be - Telefoon: 02 501 67 49.

5. CODIP is een deelorganisatie van de Dexia campagne: steun jij ook in mei?

Wil je meedoen aan de acties die het platform 'Israël koloniseert - Dexia financiert' opzet ter gelegenheid van de Algemene Vergadering van Dexia op woensdag 12 mei 2010? Maak een keuze en neem contact met ons op: We hebben zeker je naam, telefoonnummer en e-mailadres nodig om je te kunnen contacteren.

We stellen 4 mogelijkheden voor om je te engageren. Gelieve hieronder je keuze (meerdere keuzes zijn mogelijk) aan te geven zodat we je kunnen contacteren voor de praktische afspraken.

1. Ik wil de AV van Dexia bijwonen:

☐ 1.A.1 Ik ben aandeelhouder van Dexia en wil aanwezig zijn op de Algemene Vergadering van Dexia.

☐ 1.A.2 Ik ben aandeelhouder van Dexia maar kan de AV niet bijwonen. Ik wil de campagne ondersteunen door een volmacht te geven voor mijn aandelen.

☐ 1.A.3 Ik ben aandeelhouder van Dexia maar kan de AV niet bijwonen. Ik wil de campagne ondersteunen

door 1 of meerdere aandelen tijdelijk over te schrijven naar een vrijwilliger die een rekening heeft bij dezelfde bankinstelling als mij. Ik vul in het veld hieronder de naam van mijn bankinstelling in. (Het platform heeft voorlopig al een aanbod van een rekeninghouder bij BNP Paribas Fortis)

☐ 1.A.4 ben aandeelhouder van Dexia en wil aanwezig zijn op de Algemene Vergadering van Dexia. Ik wil de campagne ook ondersteunen door 1 of meerdere aandelen tijdelijk over te schrijven naar een vrijwilliger die een rekening heeft bij dezelfde bankinstelling als mij. Ik vul in het veld hieronder de naam van mijn bankinstelling in.

☐ 1.B.1 Ik ben geen aandeelhouder van Dexia maar wil als volmachthouder aanwezig zijn op de Algemene Vergadering van Dexia.

☐ 1.B.2 Ik ben geen aandeelhouder van Dexia maar heb een effectenrekening. Ik wil tijdelijk 1 of meer Dexia-aandelen overnemen van een aandeelhouder die een rekening heeft bij dezelfde bankinstelling als mezelf. Ik vul in het veld hieronder de naam van mijn bankinstelling in. (Het platform kan voorlopig al aandelen aanbieden aan vrijwilligers die klant zijn bij BNP Paribas Fortis)

☐ 1.B.3 Ik koop zelf een aandeel van Dexia en wil aanwezig zijn op de Algemene Vergadering van Dexia. (De aankoop en verkoop van een Dexia-aandeel kan tot 60 euro kosten hoewel 1 Dexia-aandeel maar +/- 4 euro waard is.)

☐ 1.B.4 Ik koop zelf een aandeel van Dexia maar kan de AV niet bijwonen. Ik wil de campagne ondersteunen door een volmacht te geven voor mijn aandelen. (De aankoop en verkoop van een Dexia-aandeel kan tot 60 euro kosten hoewel 1 Dexia-aandeel maar +/- 4 euro waard is.)

2. Ik wil mee actie voeren aan het Dexia-gebouw op woensdag 12 mei 2010:

☐ 2.A Ik ben de hele dag vrij en wil de actie vanaf woensdagmorgen mee voorbereiden.

☐ 2.B Ik wil op woensdagnamiddag mee actie voeren.

3. Ik wil promotie maken voor de campagne 'Israël koloniseert - Dexia financiert':

☐ 3.A Ik wil affiches en flyers van de campagne verspreiden.

☐ 3.B Ik wil promotie maken via het internet en andere digitale kanalen.

6. Wist je dat

- Een hoofdredacteur van een belangrijke krant (Politiken) in Denemarken een Mossad-agent was en vrijwillig legerdienst deed aan de Israëlische zijde tijdens de Nakba. (Arabs 48, 01/03)
- Hasan al-Mohtasib, 12,5 jaar uit Hebron, moet tijdens de maand maart voor de militaire rechtbank in Israël verschijnen. (Ma'an webstek Bethlehem) Twee jongens van 11 en 12 jaar uit Hebron, die zich verdedigden toen hun vogelkooi werd vernield door kolonistenkinderen, worden eveneens militair berecht als volwassene.
- John Holms, VN coördinator voor hulp aan de Palestijnse gebieden, zegt dat binnenkort de tweestatenoplossing onmogelijk zal worden door de feiten op de grond die Israël creëert. (Al Quds, 5/3)
- Israël een vijfjarenplan (200 miljoen dollar) heeft om de historische plaatsen in Palestina te verjoodsen. (Arabs 48, 15/2 en http://www.imemc.org/index.php?obj_id=53&story_id=57979)
- Ministers van Buitenlandse Zaken van Frankrijk en Spanje willen dat de Palestijnse staat wordt erkend, maar de Palestijnen moeten Israël erkennen als een joodse staat. (Al Quds, 26/2)
- Volgens de BBC Radio 4 geven een half miljoen joden van overal ter wereld hulp aan de Mossad. (Al Quds, 22/02)

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar: in januari, april, juli en oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending.

VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen.